

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Co/24/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617204180
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kmeťová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6617204180.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kmeťovej a z členiek senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej a JUDr. Márie Jamriškovej PhD. v právnej veci žalobcu M. S., nar. XX.XX.XXXX, E. XX, XXX XX I., štátny občan Slovenskej republiky, zast. Advokátska kancelária AK - KRUPA s.r.o., Hurbanova 1, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, IČO: 36 859 435 proti žalovanému Home Credit Slovakia a. s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, o zaplatenie 2.825,28 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 9Csp/86/2017-53 zo dňa 12. júla 2017 takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 9Csp/86/2017-53 zo dňa 12. júla 2017 v napadnutej časti m e n í tak, že návrh žalobcu zamietá.

II. Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že žalovanému priznáva nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100% voči žalobcovi.

III. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% voči žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec napadnutým rozsudkom konanie o žalobe žalobcu proti žalovanému v časti zastavil po výšku 1.223,92 Eur s príslušenstvom (prvá výroková veta), žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 1.601,36 Eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 31.01.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (druhá výroková veta) a žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov v rozsahu 100% (tretia výroková veta).

2. Žalobou podanou na súd dňa 20.03.2017 sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému zaplatenia 2.825,28 Eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia získaného na úkor žalobkyne plnením bez právneho dôvodu. V návrhu uviedla, že dňa 22.02.2013 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o hotovostnom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzatvárala ako fyzická osoba - spotrebiteľ. Uviedla, že žalovaný pred uzatvorením zmluvy neposkytol žalobkyňi informácie vyžadované zákonom v ustanovení § 4 Zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko v zmluve absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, rozdelenie splátok na istinu, úrok a iné poplatky a adresa veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti. Žalobkyňi bol poskytnutý úver s nasledovnou špecifikáciou: celková výška úveru - 3.300,- Eur, úrok - 34,68%, RPMN- od 39,4 do 41,7%, priemerná RPMN za úver 19,53%, výška mesačnej splátky - 128,90 Eur, počet mesačných splátok - 48, celková čiastka splatná spotrebiteľom - 6.125,28 Eur. Žalobkyňa úver pravidelne mesačne splácala od februára 2013 vo výške 128,90 Eur a žalovanému tak zaplatila celkom sumu vo výške 6.125,28 Eur, z čoho istina záväzku predstavuje sumu vo výške 3.300,- Eur. Pretože v úverovej zmluve nie sú uvedené vyššie požadované náležitosti, je podľa žalobkyne potrebné považovať úver poskytnutý z takejto zmluvy za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa tiež tvrdila, že výška úrokovej sadzby uvedená v zmluve 34,68% nezodpovedá úrokovej miere priemerných úrokových mier z úverov

obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska (NBS) podľa ktorých bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 10,73%, výška úrokov uvedená v zmluve sa teda prieči dobrým mravom. Žalobkyňa dňa 17.01.2017 vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak bezvýsledne.

3. Žalovaný namietal, že platby od žalobkyne prijímal ako splátky úveru na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami, preto na jeho strane nedošlo k bezdôvodnému obohateniu. Namietal tiež, že žalobkyňa na úver nezaplatila sumu vo výške 6.125,28 Eur tak, ako to tvrdí v žalobe, ale uhradila iba 4.901,36 Eur. Žalovaný nesúhlasil so žalobkyňou v tom, že pri uzatváraní Zmluvy o úvere neboli dodržané zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zák. č. 129/2010 Z.z., keď informácie o splátkach sú upravené v časti textu zmluvy označeného „úver“, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky 128,90 Eur, o počte splátok 48, o lehote splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru do 15. dňa v poslednom mesiaci a tiež aj o termínoch splatnosti splátok, kde je uvedené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v kalendárnom mesiaci a dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v mesiaci. Namietal, že nie je nevyhnutné, aby Zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V tejto súvislosti poukazoval žalovaný aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C - 42/15. Zmluva má aj náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) Zák. č. 129/2010, keď ako lehota splatnosti úveru je uvedená 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Žalovaný tiež tvrdil, že v úverovej zmluve je uvedená aj výška RPMN, rozmedzie je zanedbateľné okrem toho bola žalobkyni zaslaná aj presná hodnota RPMN v závislosti odo dňa kedy došlo k reálnemu poskytnutiu finančných prostriedkov, s čím žalobkyňa ako klientka súhlasila, Zmluva má teda aj náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) Zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný tiež namietal, že úroky neboli v zmluve dohodnuté v rozpore s dobrými mravmi.

4. Na základe vyjadrenia žalovaného v odpore žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 10.07.2017 zobrala žalobu späť v časti s tým, že trvá na vydaní bezdôvodného obohatenia len vo výške 1.601,36 Eur.

5. Súd prvej inštancie vec prejednal na pojednávaní dňa 12.07.2017 v neprítomnosti sporových strán a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi. Skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním s poukazom na § 191 ods. 1 a § 290 CSP posúdil súd prvej inštancie podľa § 1 ods. 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 a 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 22.02.2013, ďalej podľa § 497, § 499 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka a podľa § 52 ods. 1, § 451 ods. 1 a 2 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

6. Súd prvej inštancie vychádzal zo záveru, že v tejto veci ide o spor zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na základe Zmluvy o hotovostnom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi stranami sporu dňa 22.02.2013 na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 3.300,- Eur (30.000,- Sk), výška mesačnej splátky bola dohodnutá sumou 128,90 Eur, počet mesačných splátok 48 a celková čiastka splatná spotrebiteľom mala činiť 6.125,28 Eur. Súd prvej inštancie tiež poukázal na to, že Všeobecné obchodné podmienky boli vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov, spotrebiteľka tak nemala možnosť ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania. Po vyhodnotení Zmluvy o úvere súd zaujal stanovisko, že úver je potrebné považovať za úver bezúročný a bez poplatkov, nakoľko neobsahuje náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. j) Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN), keď označenie tohto údaju je v podobe percentuálneho rozpätia dolnej a hornej hranice, čo nespĺňa požiadavku presnosti a jednoznačnosti údaju vyjadrujúceho RPMN. V čase uzavretia úverovej zmluvy musí byť v zmluve uvedený presný údaj o RPMN. Súd má ďalej za to, že úverová zmluva neobsahuje podstatné náležitosti predpokladané v § 9 ods. 2 písm. k) Zák. č. 129/2010 Z.z., nakoľko žalovaný v zmluve neuviedol, aká je výška splátky istiny, úroku, poplatku v eurách. Pretože Zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá náležitosti predpokladané v § 9 ods. 2 písm. j) a k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, súd považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný poskytol žalobkyňi finančné prostriedky vo výške 3.300,- Eur, žalobkyňa však zaplatila žalovanému celkom 4.901,36 Eur, žalovaný teda podľa súdu získal na úkor žalobkyne bezdôvodné obohatenie vo výške 1.601,36 Eur. Neoprávnený majetkový prospech na strane žalovaného vznikol plnením bez právneho dôvodu, keďže úver poskytnutý žalobkyňi je bezúročný a bez poplatkov, žalobkyňa preto mala vrátiť žalovanému len skutočne poskytnuté finančné prostriedky a nebolo jej povinnosťou vrátiť úroky a poplatky súvisiace so Zmluvou o úvere.

7. Súd prvej inštancie tiež poznamenal, že pokiaľ žalobkyňa vytýka v žalobe absenciu adresy veriteľa na podanie reklamácie a sťažností, tak v úvode zmluvy je adresár žalovaného dostatočne špecifikovaná tak, aby spotrebiteľ mal možnosť úver reklamovať.

8. Súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia a priznal žalobkyni aj úroky z omeškania počnúc od 31.01.2017, pričom vychádzal z toho, že žalobkyňa vyzvala žalovaného na mimosúdne plnenie v lehote do 30.01.2017.

9. Keďže žalobkyňa zobrala žalobu proti žalovanému v rozsahu 1.223,92 Eur s príslušenstvom späť, súd prvej inštancie v zmysle § 145 ods. 2 CSP rozhodol o tomto čiastočnom späťvzati v rozhodnutí vo veci samej, pričom vychádzal z toho, že nakoľko k späťvzatiu žaloby sčasti došlo pred otvorením prvého pojednávania, nebol potrebný súhlas protistrany.

10. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods.1 CSP na základe záveru, že žalobkyňa mala v spore plný úspech a preto jej priznal náhradu trov v rozsahu 100%.

11. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby jeho rozhodnutie zmenil a žalovanému priznal náhradu trov konania.

12. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozsudku vôbec nezaoberal námietkami žalovaného pokiaľ ide o rozklad splátok, pri ktorých poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, v ktorom súd tiež konštatoval, že nie je nevyhnutné, aby Zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, ďalej Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Podľa žalovaného je nevyhnutné ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zák. č. 129/2010 Z.z. vykladať v súlade s princípom eurokonformného výkladu právnej normy tak, ako to vyplýva aj z judikatúry Súdneho dvora EÚ, súd prvej inštancie však takto nepostupoval. Žalovaný v tejto súvislosti poukazoval na viaceré rozhodnutie Súdneho dvora EÚ týkajúce sa povinnosti členských štátov EÚ interpretovať národné právo v súlade so smernicami, poukázal tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.11.2016 vo veci sp. zn. 3Co/344/2015, kde odvolací súd tiež skonštatoval, že záver súdu prvej inštancie o tom, že každá jednotlivá splátka musí podrobne obsahovať rozpis, aká časť splátky pripadá na zaplatenie istiny a aká na zaplatenie poplatkov a úrokov, nie je správny.

13. Žalovaný nesúhlasí ani so záverom súdu prvej inštancie, že v úverovej zmluve nie je uvedený zákonom požadovaný údaj o RPMN. V zmluve žalovaný uviedol rozpätie RPMN od 39,4 do 41,7, čo považuje žalovaný za najtransparentnejší spôsob uvedenia RPMN, nakoľko pri podpise úverovej zmluvy nie je presne uvedený termín, kedy dôjde k reálnemu čerpaniu finančných prostriedkov, k čomu napokon došlo až 05.03.2013. Práve preto žalovaný do úverovej zmluvy uviedol klauzulu „Presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru, klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru“. Žalovaný uviedol, že v sprievodnom liste úverovej zmluvy žalobkyni oznámil presnú hodnotu RPMN ku dňu poskytnutia úveru.

14. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadрила.

15. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 378 ods. 1, § 380 a 385 ods. 1 Zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) v senáte bez nariadenia pojednávania, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu bolo podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

16. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav. Odvolací súd súhlasí aj so záverom súdu prvej inštancie, že Zmluva o hotovostnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.02.2013 uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom je zmluvou spotrebiteľskou, súd prvej inštancie preto správne vychádzal z právnej úpravy týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa (úprava Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 22.02.2013). Žalobkyňa si v konaní uplatnila voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré malo žalovanému vzniknúť plnením bez právneho dôvodu, pričom tvrdila, že vyššie uvedená Zmluva o hotovostnom úvere neobsahovala zákonom stanovené náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto v zmysle § 11 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z.z. sa spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie správne pri posúdení nároku žalobkyne vychádzal aj z úpravy § 497 a § 499 Obchodného zákonníka pokiaľ ide o úverovú zmluvu a aj z úpravy §451 Občianskeho zákonníka pokiaľ ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

17. Odvolací súd však nesúhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že zmluva uzavretá v tomto prípade medzi stranami sporu nemá náležitosti predpokladané úpravou § 9 ods. 2 písm. j) a k) Zák. č. 129/2010 Z.z., úver poskytnutý žalobkyni sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto pokiaľ žalobkyňa žalovanému na úver zaplatila viac, ako bola samotná istina úveru, došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného.

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zák. č. 129/2010 Z.z. s účinnosťou k 22.02.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 22.02.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 22.02.2013, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) - k), r) a y).

21. Ako už bolo uvedené, dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie považuje odvolací súd za postačujúce, súhlasí aj s jeho skutkovými zisteniami, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku súd uvádza konkrétne znenia príslušných častí zmluvy potrebných na posúdenie nároku žalobkyne, takto zistený skutkový stav je postačujúci pre rozhodnutie o jej nároku.

22. Odvolací súd však nesúhlasí s hodnotením súdu prvej inštancie, že údaje uvedené v zmluve o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) nespĺňajú požiadavku presnosti a jednoznačnosti údaju vyjadrujúceho RPMN a označenie tohto údaju v zmluve v podobe percentuálneho rozpätia dolnej a hornej hranici nie je v súlade s úpravou vyššie citovaného § 9 ods. 2 písm. j) Zák. č. 129/2010 Z.z.

23. Dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie bolo zistené, že v zmluve uzavretej medzi stranami sporu sú pokiaľ ide o RPMN uvedené nasledovné údaje: „RPMN od 39,94 - 41,7%, priemerná hodnota RPMN 19,53%, presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru, klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru“. Odvolací súd dospel k záveru, že uvedené údaje o RPMN spĺňajú požiadavku ustanovenú v § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, žalovaný v zmluve uviedol rozmedzie RPMN z ktorého vychádzal s tým, že pri podpise úverovej zmluvy nie je presne uvedený termín reálneho poskytnutia finančných prostriedkov (v zmluve bola dohodnutá výplata úveru bankovým prevodom klientovi), v zmluve je tiež uvedené, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru, s čím žalobkyňa súhlasila s tým, že presnú výšku RPMN jej spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Žalovaný tvrdil, že v sprievodnom liste zaslanom k úverovej zmluve žalobkyňi presnú výšku RPMN oznámil, žalobkyňa toto tvrdenie v konaní nenamietla. Ako na to poukazoval žalovaný, z úpravy § 9 ods. 2 písm. j) Zák. č. 129/2010 Z.z. nevyplýva, že výška RPMN musí byť v zmluve uvedená jednoznačne konkrétnym číslom. Podľa názoru odvolacieho súdu sú v zmluve uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN a skutočnosť, že je v zmluve uvedená RPMN v percentuálnom rozmedzí, s priemernou hodnotou RPMN a s tým, že presná hodnota RPMN podľa dňa poskytnutia úveru bola žalobkyňi oznámená, spĺňajú údaje o RPMN vyššie citovanú úpravu § 9 ods. 2 písm. j) Zákona, v zmluve je uvedená aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (6.125,28 Eur).

24. Odvolací súd tiež nesúhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že údaje v zmluve ohľadne výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nespĺňajú náležitosti stanovené v citovanej úprave § 9 ods. 2 písm. k) Zákona z dôvodu, že žalovaný v zmluve neuviedol, aká je výška splátky istiny, úroku a poplatku. V zmluve je uvedená celková výška mesačnej splátky 128,90 Eur, počet splátok 48, termíny splatnosti splátok - prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci, dátum splatnosti druhej a nasledujúcej splátky je vždy 15.-ty deň v kalendárnom mesiaci počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Odvolací súd má za to, že v zmluve je dostatočne uvedená výška, počet a aj termíny splátok istiny a aj príslušenstva úveru (úroky a iné poplatky). Žalovaný už v odpore proti platobnému rozkazu (podanie doručené súdu dňa 19.04.2017) poukazoval na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016, ktorý konštatoval, že pri spotrebiteľských úveroch nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, ako aj to, že Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Žalovaný v uvedenom podaní poukazoval na jednotlivé body rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15 zo dňa 09.11.2016, pokiaľ ide o údaj o výške splátky istiny, úroku a poplatku v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, súd prvej inštancie

sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia s týmito námietkami vôbec nevysporiadal, z odôvodnenia nie je zrejmé, či sa vôbec oboznámil s vyššie uvedeným rozsudkom Súdneho dvora EÚ.

25. Keďže záver súdu prvej inštancie o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného vychádzal z vyššie uvedeného nesprávneho právneho názoru o tom, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu nemá náležitosti predpokladané ust. §9 ods. 2 písm. j) a k) Zák. č. 129/2010 Z.z., nesprávny je aj jeho záver o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, resp. o nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré sa malo týkať sumy splatenej na úver žalobcu okrem istiny úveru, teda sumy 1.601,36 Eur, na zaplatenie ktorej súd žalovaného zaviazal.

26. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie nevyplýva ani záver o tom, že úverová zmluva je v rozpore s inou úpravou Zák. č. 129/2010 Z.z. tak, ako to namietala žalobkyňa v návrhu. Zmluva obsahuje údaj o RPMN, obsahuje údaj o výške splátok istiny, úrokov a poplatkov, obsahuje údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti ako aj údaj o adrese veriteľa. Zo skutkového stavu zisteného dokazovaním súdu prvej inštancie teda nevyplýva žiaden dôvod na to, aby bol úver uzavretý medzi sporovými stranami dňa 22.02.2013 považovaný za úver bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z.z.).

27. Napokon odvolací súd upozorňuje súd prvej inštancie, že nesprávne rozhodol aj o nároku na náhrade trov konania. Pokiaľ by aj bol rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie 1.601,36 Eur s príslušenstvom správny, odvolací súd upozorňuje, že predmetom sporu bol nárok žalobkyne na zaplatenie 2.825,28 Eur s príslušenstvom, žalobkyňa však na základe námietok žalovaného zobrala späť žalobu v časti o zaplatenie 1.223,92 Eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie preto nemal dôvod rozhodovať o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP, správne by bolo bývalo rozhodnutie podľa § 255 ods. 2 CSP.

28. Na základe vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 388 CSP v odvolaní napadnutej časti zmenil tak, že návrh žalobkyne zamietol.

29. S poukazom na § 396 ods. 2 CSP rozhodol odvolací súd aj o náhrade trov konania na súde prvej inštancie a to tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku na náhrade trov konania zmenil tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v celom rozsahu. Odvolací súd rozhodol o náhrade trov konania na súde prvej podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP na základe toho, že v konaní bol plne úspešný žalovaný. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

30. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 96 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi v celom rozsahu. Aj o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

31. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).